

gorenjski GLAS

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE OKRAJA KRANJ

Leto III. Št. 1

Kranj, 5. januarja 1950

Cena din 2—

Naj bo srečno novo 1950. leto

— s sem državljanom naše socialistične domovine!

Ob vstopu v novo leto je potrebno, da se še enkrat ozremo na preteklo 1949. leto, da se vsaj bežno ozremo na tretje leto nadčloveških naporov v borbi našega delovnega ljudstva za ustvaritev lepše bodočnosti. Delovni ljudje naše socialistične države so lahko ponosni na rezultate svojih naporov, na ogromne uspehe, ki so jih dosegli to leto na poti v socializem.

V referatu tovarišev v proračunski debati na zasedanju Ljudske skupščine se je izčrpno govorilo o doseženih rezultatih pri izvršitvi plana tretjega leta naše petletke. Jaz bi se dotaknil samo nekaterih stvari, za katere menim, da je treba o njih spregovoriti in jih podčrtati.

Leto 1949 je bilo za naše narode — kakor prejšnje — leto težkih naporov. To je bilo leto neprestane vztrajne borbe za uresničenje našega petletnega plana, za zgraditev socializma v naši državi, borbe za zmago resnice nad lažmi in klevetami. Tempo te izgradnje je zelo hiter in zahteva od našega delovnega ljudstva največje prizadevanje na vseh poljih dejavnosti. Toda naše delovno ljudstvo je v tem letu zdržalo ta silen tempo, kar je kronano z velikanskimi uspehi v izvrševanju plana brez ozira na mnoge ovire in vse mogoče težave.

Takšen tempo in takšne napore so zahtevale ne samo naše notranje potrebe, da čim hitreje ustvarimo boljše življenjske pogoje za delovno ljudstvo naše socialistične države, temveč tudi zunanje politične in ekonomske razlogi, ki so nam vsiljeni iz sovražnih pobud od vodstev vzhodnih držav s Sovjetsko zvezo na čelu. Neznansko ravnanje z ukinitvijo trgovinskih in drugih pogodb, odlašanje s plačevanjem reparacij — primer Madžarske itd. — vse to je povzročilo nepotrebna, večja bremena za naše delovno ljudstvo. Toda to delovno ljudstvo je s svojim prizadevanjem in delovnim heroizmom dalo dočuden odgovor: nadomestilo je ono, kar so nam odrekli lažiprijatelji naših narodov.

Mi smo z uspehom končali tretje leto petletnega gospodarskega plana, z našimi lastnimi silami smo ga izvršili s 100,4 odstotki. Ko govorimo o naših lastnih silah, pri tem mislimo, da smo v polnem smislu te besede izvršili le-tošnji plan brez vsake pomoči od zunaj. Nismo propadli, kakor so prerokovali dozdnevni prijatelji naše države, ki so vztrajno trdili, da brez njih ni mogoče zgraditi socializma. Nismo se prodali kapitalistom, kakor so nas obrekovali in nas še danes obrekujejo. Nismo šli na obnovitev kapitalizma, kakor so trdili in kakor še vedno trde modrijani iz In-ternacionalne biroja, nego vse hitreje in hitreje napredujemo v zgraditvi naše srečne in resnično socialistične države.

Mnogo pišejo v svetu o posojilih, ki jih je naša država dobila v Ameriki. Tem posojilom, ki so majhna glede na naše ekonomske možnosti, žele vsi dati veliko večji pomen, kot pa ga za nas predstavljajo.

Mi smo doslej dobili posojilo od dveh ustanov v Ameriki: od Banke za izvoz in od Valutnega fonda. Verjetno bodo v kratkem odobrili posojilo od Mednarodne banke. Ta posojila se bodo mogla realizirati šele v letu 1950-51. Torej smo mi izvršili tri leta našega petletnega plana brez posojil v inozemstvu. V teh treh letih smo kupili mnogoštevilne stroje in surovine v inozemstvu samo s tem, kar so prigospodarile žuljave roke naših ljudi v rudnikih, gozdovih, tovarnah, v kmetijstvu itd. Bilo bi nespametno trditi, da ta posojila, ki smo jih dosedaj dobili, ne bi bila koristna in ne bi pomenila določene olajšave za naše delovne ljudi v zadnjih letih naše petletke. Predstavljala bodo olajšanje za naše delovne ljudi, kakor so olajšava razne trgovinske pogodbe, ki smo jih sklenili in ki jih bomo v bodoče sklepali z industrijsko razvitimi zahodnimi državami. Toda sleherni naš državljan mora vedeti, da nihče od nas ne zahteva niti nismo mi nikoli pristali na to, da bi dali kakršne koli politične koncesije kot protiuslugo za sklenitev trgovinskih ali podobnih pogodb. To govore samo naši obrekovalci, ki pokajo od jeze, ker nas niso mogli izolirati od zahoda kakor so nas izolirali od vzhoda. Mi smo do danes ekonomsko sodelovali in bomo tudi v bodoče sodelovali z vsemi onimi državami, ki bodo spoštovali enakopravnost v tem sodelovanju. To in tako sodelovanje ni male koristi, ker nam omogoča, da pospešno zgradimo socializem v naši državi, da olajšamo breme našemu delovnemu ljudstvu, da mu že sedaj izboljšamo življenjske pogoje. Na drugi strani pa ni nobenega dvoma, da enakopravno, samo ekonomsko sodelovanje brez političnih koncesij ne bi koristilo tudi državi, ki trguje z nami.

Državljan, državljanke!

V naši zunanji politiki je naša socialistična država v letu 1949. zabeležila vidne uspehe. Iz poročila zunanjega ministra tov. Kardelja, ki ga je imel te dni v Ljudski skupščini, se vidi, da je v tem letu propadel poskus politične osamitve naše države, za kar so se trudili predstavniki ZSSR v Organizaciji združenih narodov. Vlada FLR Jugoslavije je odločno šla po poti vodenja samostojne zunanje politike, ki je zasnovana na strogi načelnosti vseh mednarodnih vprašanjih, načelnosti, ki sloni na vsestranskem mednarodnem sodelovanju za ohranitev miru na svetu, za spoštovanje neodvisnosti in suverenosti tudi majlih držav. Prav tako je vlada naše socialistične države preko svojih predstavnikov zastopala in se bo tudi v bodoče strogo držala načela, da narodom, ki teže za tem, da sami sebe upravljajo, ne bodo kratili pravice, da uresničijo te svoje težnje, da zares sami uravnavajo svoje usode.

Taka načelna zunanja politika naše vlade je zelo dvignila ugled naše države v svetu. Mi bomo tudi v bodoče nadaljevali to pot, ker bomo samo tako največ prispevali k ohranitvi miru na svetu in okrepili neodvisnost naše socialistič-

ne domovine. Taka naša zunanja politika izvira iz značaja naše socialistične države in svobodoljubnega duha naših narodov. Ne zakulisna, makiavelistična zunanja politika, temveč odkrita in poštena zunanja politika, ki mora biti zasnovana na strogi načelnosti, prežeta z duhom miroljubnosti, takšna politika je v skladu s težnjami naših državljanov, ker ustreza koristim naše socialistične države.

Smatram za svojo dolžnost, da spregovorim nekaj besed o raznih slabostih, ki so škodljive za najvažnejše industrijske panoge, na primer za težko industrijo, rudarstvo, stavbinstvo in ki naravnost zahtevajo, da jih čimprej odpravimo.

Če vemo, kako ogromnega, odločilnega pomena je zgraditev naše težke industrije v splošnih naporih za zgraditev socializma v naši državi, potem morajo krajevne oblasti in za to odgovorni organi neprestano skrbeti, kadar gre za mobilizacijo delovne sile za težko industrijo. Toda za to ni povsod dovolj razumevanja. So primeri, da ponekod krajevne oblasti in partijske organizacije ne ukrepajo vse potrebno za mobilizacijo delovne sile za težko industrijo. Še več, so primeri, da iz takih podjetij odvajajo delovno silo na razna druga dela, ponekod na vzamejo celo tiste, ki so za te industrije nujno potrebni. S tako prakso je treba odločno prenehati. Preskrbeti delovno silo za težko industrijo, to je naloga krajevnih oblasti partijskih organizacij in Ljudske fronte posebej. Zlasti je potrebno, da organizacije Ljudske fronte v letu 1950. postavijo za eno prvih nalog, da pošljejo svoje člane kot delavce v naše gospodarstvo.

Isti primer je tudi v rudarstvu. Z ozirom na ogromne naloge, ki jih je imelo rudarstvo v letu 1949, moram posebej poudariti, da so te napake prišle do izraza najbolj v tej gospodarski panogi.

Znano je, kakšno vlogo ima rudarstvo v izvrševanju petletnega plana. Dajati mora ne samo nepretrgano dovolj premoga in ruda za našo vedno močnejšo industrijo in vedno večji transport in vsa večja mesta in naselbine, temveč tudi vse več raznih rud za izvoz, ker je to eno izmed glavnih sredstev za plačevanje strojev, surovin in drugih stvari, potrebnih za zgraditev naše industrije, za mehanizacijo raznih gospodarskih panog in dvigovanje življenjskega standarda naših državljanov na sploh, lahko rečemo, da se je prav v rudarstvu v preteklem letu najtežje občutilo pomanjkanje delovne sile, kar se je še stopnjevalo zaradi slabe mehanizacije.

Razen težke industrije ima prioriteto pri nabavah v inozemstvu tudi naše rudarstvo. Večji del posojila, ki ga dobimo v Ameriki, gre za nabavo strojev in sredstev za mehanizacijo v našem rudarstvu, da bi se tako nadomestilo pomanjkanje delovne sile in povečalo pridobivanje sredstev za plačilo naših obveznosti v inozemstvu. Po drugi strani bo to ugodno vplivalo na znižanje izvoza tistih predmetov, ki so nam samim

Novoletno voščilo maršala Tita

potrebni, katere pa smo danes prisiljeni izvažati in ki so še vedno glavna postavka v našem izvozu.

Toda ena osnovnih slabosti v našem rudarstvu je izredno velika fluktuacija in izostajanje od dela v rudnikih. Zakaj je to? V glavnem zaradi tega, ker dela v naših rudnikih veliko število kmečkih ljudi, ki imajo svoj košček zemlje in hišo ter v poletnem času izostajajo zaradi obdelave svoje zemlje. Drugič pa je to tudi zaradi tega, ker je prav v največjih rudniških revirjih ta polovica kmečkih ljudi pripadnikov raznih ver in pogosto praznujejo. To ovira pravilno delo v rudnikih. Fluktuacija in izostajanje od dela sta pripeljala že to jesen naše rudnike v težak položaj, ker ob nastopu zime v mestih sploh nismo imeli premoga za prebivalstvo. V nevarnosti, da ostanejo mestni prebivalci brez kuriva, je KPJ apelirala na svoje člane in 14.000 članov KPJ se je prostovoljno prijavilo in šlo na delo v rudnike, da nakopljejo dovolj premoga. Tako je bila odstranjena kriza kuriva v mestih. Medtem ko so na eni strani slabosti, na katere sem opozoril, pa je ogromno rudarskih delavcev delalo velike napore, da nadomeste pomanjkljivo mehanizacijo in da dajo čim več premoga in ruda. V rudarstvu so se pojavili taki heroji dela kot so Sirotanovič, Babalič, Ibrahim Trako, Risto Mijatovič, Anton Zagorišek, Ante Bičič, Spiro Todorov, Sujo Vreva, Ljubiša Jovanovič, Djordje Pavlovič, Jože Risli, Kosta Mitkovski, Salko Hukič in mnogi drugi, ki so dali s svojimi metodami dela velike rezultate v pridobivanju ruda in premoga in postali nosilci socialističnega udarniškega dela, s čimer so dali svetel zgled tudi drugim.

Prepričan sem, da bodo naši rudarji v letu 1950 s še večjim zagonom in množično vodili borbo za izpolnitev četrtega leta našega petletnega plana. Pri tem pa je treba odpraviti tiste slabosti, ki sem jih tu navedel. Treba je odpraviti izostajanje od dela, fluktuacijo in pretirano praznovanje. Ljudska fronta pa mora zastaviti vse sile, da naši rudniki ne bodo trpeli pomanjkanja delovne sile. Ljudska oblast mora temu vprašanju stalno posvečati največjo pozornost, kar je od uspeha v rudarstvu močno odvisna uspešna izvršitev naše petletke. Država bo s svoje strani storila vse, da se bo stanovanjsko vprašanje še hitreje reševalo, da se bo zgradilo zadostno število stanovanj in drugih ustanov v rudarskih naselbinah.

Vprašanje zgraditve stanovanjskih poslopj je bilo postavljeno v preteklem letu kot vprašanje, ki ima prioriteto v kapitalni izgraditvi petletnega plana. Skupno je bilo v letu 1949 popolnoma dograjenih 29021 objektov s 6070.643 kvadratnih metrov stanovanjske površine, nedovršenih je ostalo 14 tisoč 431 poslopj. Od tega je za stanovanja popolnoma zgrajenih 5.497 visokih stanovanjskih zgradb z 1.863.289 kvadratnih metrov stanovanjske površine, a 1869

(Nadaljevanje na drugi strani)

